

Som det fremgår af tabellen skønnes den forstærkede ungdomsindsats at give en besparelse på de offentlige udgifter i 1996 på ca. 250 millioner kroner og en besparelse i de efterfølgende år på ca. 400-500 millioner kroner. Der er i dette skøn ikke indregnet en eventuel dagpengebesparelse for den del af de unge, der motiveres til på egen hånd at opnå ordinær beskæftigelse.

Af de nye udgifter til unge under uddannelse skønnes omkring 1/3 at være udgifter under Statens Uddannelsesstøtte.

2. De økonomiske konsekvenser af en fremrykning af aktivperioden og afskaffelse af minimumsrettighederne i dagpengeperioden

Som følge af ændringerne af dagpengeperioderne i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. sker der en gradvis afkorting af dagpengeperioden (delperiode 1) til 2 år. Dette indebærer en fremrykning af aktivperioden til efter 2 år, og dermed også af den ret og pligt til aktivering, som følger af indplacering i aktivperioden. Fremrykningen påbegyndes 1. januar 1997 og forventes afsluttet senest 1. januar 1999.

Som en konsekvens af fremrykningen af aktivperioden afskaffes pligten til at gennemføre mindst ét års aktivering i dagpengeperioden. Der vil dog stadig i en periode være ret til op til ét års aktivering i dagpengeperioden, men således at en udnyttelse af retten kræver, at den ledige selv aktivt fremsætter ønske herom.

Der er således tale om, at der i en overgangsperiode vil ske et skift fra de nugældende minimumsrettigheder i dagpengeperioden til ret og pligt til aktivering i aktivperioden. Når fremrykningen af aktivperioden er tilendebragt, vil denne periode blive påbegyndt på samme tidspunkt i ledighedsforløbet, som de nugældende minimumsrettigheder i dagpengeperioden. Til gengæld vil tilbuddet være mere omfattende.

Udgifterne til den fremrykkede indsats i aktivperioden skal finansieres på samme måde, som aktiveringsindsatsen i hele dagpengeperioden finansieres i dag, dvs. gennem de regionalt fordelte aktiveringsmidler under arbejdsmarkedsrammen. De økonomiske konsekvenser af fremrykningen er således et spørgsmål om justering af den samlede arbejdsmarkedsramme.

Som udgangspunkt for fremrykningen af aktivperioden er det forudsat, at midlerne til den tidlige, behovsorienterede indsats opretholdes på det nuværende niveau, dvs. i størrelsesordenen godt 1,5 milliarder kroner.

Behovet for tilbud i forbindelse med fremrykningen af aktivperioden afhænger af udviklingen i den generelle konjunktursituation samt effekten af, i hvilket omfang ret og pligt til aktivering vil motivere flere ledige til af sig selv at finde ordinært arbejde eller uddannelse.

Fremrykningen af aktivperioden medfører, at flere ledige vil være indplacerede i denne periode, og til gengæld færre indplacerede i dagpengeperioden. Med betydelig usikkerhed skønnes det, at der - når aktivperioden i 1999 er fuldt fremrykket til efter 2 år - vil være ca. 50.000 til 60.000 personer indplaceret i aktivperioden, og dermed opnå ret og pligt til aktivering. Skønnet bygger på en forventning om, at ledigheden frem til 1997 vil være faldende.

Da fremrykningen først skønnes at få effekt fra 1. januar 1997 har forslaget ingen økonomiske konsekvenser i 1996.

Under ovennævnte forudsætninger skønnes det, at der med en uændret videreførelse frem til 1999 af den forventede tilbudskapacitet i 1996 vil være plads nok til, at alle aktivperiode-personer vil kunne være i et tilbud, samt at der vil være plads til en tidlig indsats i samme omfang som nu.

Dette indebærer, at fremrykningen af aktivperioden skønnes at kunne ske inden for en uændret videreførelse af den samlede udgiftsramme, som er foreslået på forslag til finanslov for 1996.

Imidlertid ville det forventede ledighedsfald med en videreførelse af de uændrede regler have medført en konjunkturbetinget nedsættelse af arbejdsmarkedsrammen fra 1996 til 1997 og igen fra 1997 til 1998. Med fremrykningen må det skønnes, at denne nedsættelse af arbejdsmarkedsrammen hverken er mulig eller hensigtsmæssig, hvis der fortsat skal være frie midler.

Det skønnes, at arbejdsmarkedsrammen fra 1996 til 1997 ville være nedsat med 300 millioner kroner og fra 1997 til 1998 med yderligere 200 millioner kroner.

Det skønnes på den baggrund, at fremrykningen af aktivperioden vil medføre øgede aktiveringsudgifter i forhold til en uændret videreførelse af de nugældende regler på ca. 300 millioner kroner i 1997 og med 500 millioner kroner i hvert af årene 1998 og 1999.

Det øgede aktiveringsomfang som følger af forøgelsen af rammen modsvarer af tilsvarende mindredudgifter på dagpengene, fordi de aktiverede alternativt ville have været ledige.

Forslaget skønnes på denne baggrund samlet ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.